

عنوان مقاله:

اثرات هوشمندسازی فضای شهری بر ادراک شهروندان در شکل گیری قرارگاه های رفتاری (مطالعه موردی میدان هفت حوض تهران)

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری و شهرسازی ایران، دوره 12، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

کیانا هاشمی - کارشناسی ارشد طراحی شهری، گروه شهرسازی، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران.

راما قلمبر دزفولی - استادیار، گروه شهرسازی، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران.

خلاصه مقاله:

امروزه برنامه ریزی و مدیریت شهرها به نحوی که پاسخگوی پیچیدگی نیازهای فعلی جامعه شهری باشد، مستلزم برنامه ریزی و طراحی برای ایجاد شهرها و جوامع هوشمند بوده و شاکله این شهرها می بایست بر مبنای ایجاد محیط هایی با هدف تسهیل فرآیندهای کاری در کنار ارتقای مهارت های شناختی و توانایی یادگیری و نوآوری پایه گذاری شوند. از سوی دیگر بحث ارتقای تعاملات اجتماعی در قالب قرارگاه های رفتاری در فضای شهری یکی از موضوعات مطرح شده در حوزه طراحی شهری است که در سال های اخیر بیشتر مورد توجه قرار گرفته است. حال با ظهور شهرهای هوشمند این سوال مطرح می شود که آیا هوشمندسازی می تواند در ارتقای کیفیت فضای شهری در حوزه های گوناگون تاثیر گذار باشد؟! لذا در تعمیم این پرسش، این پژوهش به دنبال آن بوده است که؛ ارتباط هوشمندسازی در فضای شهری را با مولفه های سازنده قرارگاه رفتاری انسانی، مورد بررسی قرار دهد. در همین راستا اثرات هوشمندسازی در جداره ها، مبلمان، ساختمان و تجهیزات شهری، در میدان هفت حوض تهران از نظر استفاده کنندگان، بر عوامل سازنده قرارگاه رفتاری مورد آزمون قرار گرفت. نتایج آزمون آماری خی دو نشان داد که در نمونه مورد مطالعه، استفاده از رویکرد هوشمندسازی در طراحی فضای شهری رابطه معناداری با شکل گیری قرارگاه های رفتاری از نظر استفاده کنندگان از این فضای شهری می تواند داشته باشد. همچنین نتایج آزمون آماری اسپیرمن نشان داد که از میان عناصر طراحی شهری، مبلمان و جداره هوشمند، بیشترین اثرگذاری را بر شکل گیری قرارگاه رفتاری در میدان هفت حوض تهران دارد.

کلمات کلیدی:

هوشمندسازی، قرارگاه رفتاری، فضای شهری، میدان هفت حوض تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1253594>

